

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 290/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 135/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2010 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 135/06.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na návrh B. T. (ďalej len „navrhovateľ“) vydal okresný súd 15. júna 2006 platobný rozkaz sp. zn. 35 Ro 388/06, ktorým bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 11 317 Sk s príslušenstvom. Na základe sťažovateľom podaného odporu bol platobný rozkaz zrušený a okresný súd vo veci pojednával v konaní vedenom pod novou sp. zn. 31 C 135/06, pričom uznesením z 20. apríla 2007 okresný súd toto konanie prerušil „... do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod č. k. 12 C 22/01“. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že podaním doručeným okresnému súdu 30. decembra 2008 sa domáhal, aby okresný súd urobil všetky potrebné opatrenia, aby mohol v prerušenom konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 135/06 pokračovať, avšak aj napriek uvedenému, ako aj napriek sťažovateľom podanej sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu okresný súd koná vo veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Skutočnosť, že Okresný súd v Trnave o návrhu nerozhodol hoci od podania návrhu uplynula lehota tri roky a takmer desať mesiacov, vyvoláva u mňa dlhodobý stav právnej neistoty, ktorý napriek využitiu dostupných právnych prostriedkov nápravy naďalej trvá.

Predmet namietaného konania pritom nie je ani právne ani fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu rozhodnutia.

Napriek tomu, že zabezpečenie pomoci je v rukách štátu – Okresného súdu v Trnave, tento bez primeraných dôvodov nekoná resp. nekoná primerane svojim možnostiam a okolnostiam a spôsobuje pretrvávanie protiprávneho stavu.

Včasné rozhodnutie Okresného súdu v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam, čo je aj podľa doterajšej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 31 C/135/2006 porušil základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Trnave prikazuje, aby v konaní 31 C 135/2006 konal bez zbytočných prieťahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.000 eur, ktoré mu je povinný Okresný súd v Trnave vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom tvrdené porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 135/06.

Z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 31 C 135/06 ústavný súd zistil takýto priebeh a stav súdneho konania:

Dňa 28. apríla 2006 sa navrhovateľ návrhom podaným okresnému súdu domáhal proti sťažovateľovi vydania platobného rozkazu na zaplatenie 11 317 Sk s príslušenstvom titulom neuhradenia platieb za služby spojené s užívaním bytu. Okresný súd 15. júna 2006 vydal platobný rozkaz v zmysle návrhu navrhovateľa pod sp. zn. 35 Ro 388/06, proti ktorému podal sťažovateľ 6. júla 2006 odpor. Okresný súd uznesením z 28. júla 2006 uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odpor, avšak sťažovateľ sa 9. augusta 2006 proti tomuto uzneseniu odvolal.

Okresný súd 12. decembra 2006 previedol spis z registra „Ro“ do registra „C“ pod sp. zn. 31 C 135/06. Dňa 15. januára 2007 okresný súd pripojil k veci súvisiaci spis tamojšieho súdu sp. zn. 12 C 22/01 a 26. marca 2007 okresný súd opätovne žiadal zapožičať spis sp. zn. 12 C 22/01, pričom však zistil, že ten bol zaslaný zástupcovi Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva. Následne okresný súd uznesením z 20. apríla 2007 prerušil konanie do doby právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 12 C 22/01 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. mája 2007).

Ústavný súd zo súdneho spisu zistil, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 31 C 135/06 je od 18. mája 2007 právoplatne prerušené dosiaľ.

Podľa judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (mutatis mutandis I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v Občianskom súdnom poriadku, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ako ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (mutatis mutandis II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu vo veci konať, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti už nerozhodoval.

Ústavný súd tiež podotýka, že kvôli odmietnutiu sťažnosti sťažovateľa ako celku bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o jeho žiadosti ustanoviť mu v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2010

